

A paz estreita

Description

A líder do Kuomintang (KMT), Hung Hsiu-chu, reuniuse en Beijing co secretario xeral do PCCh, Xi Jinping. Ambos revalidaron a continuidade da “terceira cooperación” iniciada en 2005 polas súas respectivas formacións. KMT e PCCh están en paz, aínda que restan desacordos políticos complicados que lles levará o seu tempo resolver. Hu Jintao, o antecesor de Xi, baixo cuxo mandato aprobar a Lei Anti-secesión (2005), suscitou no seu día a firma dun acordo formal que puxese fin ás hostilidades a través do Estreito. Hung recolleu a luva con maior ímpeto que Ma Ying-jeou (presidente da República de China entre 2008 e 2016), pero o contexto é pouco favorable ao seu xestación cun poder minguantado do KMT en Taiwan e un soberanista PDP (Partido Democrático Progresista ou Minjindang) no goberno que rexeita calquera diálogo sometido a condicións políticas.

A líder do Kuomintang (KMT), Hung Hsiu-chu, reuniuse en Beijing co secretario xeral do PCCh, Xi Jinping. Ambos revalidaron a continuidade da “terceira cooperación” iniciada en 2005 polas súas respectivas formacións. KMT e PCCh están en paz, aínda que restan desacordos políticos complicados que lles levará o seu tempo resolver. Hu Jintao, o antecesor de Xi, baixo cuxo mandato aprobar a Lei Anti-secesión (2005), suscitou no seu día a firma dun acordo formal que puxese fin ás hostilidades a través do Estreito. Hung recolleu a luva con maior ímpeto que Ma Ying-jeou (presidente da República de China entre 2008 e 2016), pero o contexto é pouco favorable ao seu xestación cun poder minguantado do KMT en Taiwan e un soberanista PDP (Partido Democrático Progresista ou Minjindang) no goberno que rexeita calquera diálogo sometido a condicións políticas.

A estratexia do PCCh en Taiwan para lograr un acordo de paz pasa polo fortalecemento do KMT. Hung é a súa candidata non só fronte ao soberanismo senón fronte tamén ao poder do aparello institucional do partido nacionalista. En Beijing inspira máis confianza que outros líderes ao uso. O feito de que Hung móstrese claramente favorable á unificación e ao Consenso de 1992 (cunha interpretación do mesmo máis próximo ás teses do PCCh), en contraste con ambigüidades anteriores, suscita comprensión e apoio no continente, aínda que desata tempestades nalgúns sectores do seu propio partido e inquietudes nalgúns sectores da opinión pública. A final de contas, esas reservas explican as intrigas que lle levaron a desistir da súa candidatura presidencial o ano pasado, malia contar co aval das primarias, en beneficio de Eric Chu nun exercicio inédito, desconcertante e pouco edificante que mostrou ao espido as fendas do universo nacionalista taiwanés. A plataforma política promovida por Hung e aprobada en setembro último reforza a vocación unionista do KMT, tanto que segue levantando algunhas bochas nas súas filas e augura contenda interna severa á hora de revalidar o seu liderado.

A simpatía de Beijing non se queda en só palabras e tradúcese en políticas concretas que tratan de premiar a súa cota de poder na illa, especialmente no ámbito local, á vez que penaliza aos seus adversarios. A recente visita ao continente de oito líderes locais afines saldouse cunha serie de “entendementos” que algúns críticos chegaron a cualificar de “violacións da lei”.

A estratexia de Beijing se complementa co illamento do PDP. A suspensión das comunicacións oficiais é un sinal claro á que se suma a asfixia externa, que previsiblemente irá en aumento. Trátase de minar o seu apoio político-electoral pero tamén de vencer o ánimo de quen poidan pensar que a hipótese independentista é viable. O compromiso co statu quo sabe a pouco no PCCh, considerándoo unha mera estratexema para paralizar e facer retroceder o impulso de achegamento xestado nos últimos oito anos.

Xi mostrou fai xa un par de anos a súa firme vontade de encarreirar o diálogo político con Taiwan para introducir a reunificación na axenda máis inmediata da modernización do país. É un problema que non se pode deixar de xeración en xeración, dixo. O PDP, malia a retórica das boas palabras, pon rumbo á colisión e non ten fácil esquivala. A relativización, desmitificación e ata negación do Consenso de 1992 pecha todas as portas. Beijing non se apeará e, previsiblemente, Taipei tampouco.

A reunión en Beijing amosou o aval de Xi a Hung. Xi suscitou os seus “seis puntos” cuxo eixe é a defensa do principio

dunha soa China. PCCh e KMT, ao avogar por un acordo de paz que recoñeza as bases políticas da unificación, unen forzas para laminar o PDP. A súa paz está chamada a estreitar o cerco ao PDP.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinés

ETIQUETAS

Taiwán PCCh Xi Jinping KMT Hung Hsiu-chu

IDIOMA

Galego

Date Created

November 2, 2016

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2016-11-02 00:00:00